

الأدب في الخطاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِيقًاً نَبِيًّاً﴾
﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لَمْ تَعْبُدْ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبَصِّرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾
﴿يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سُوِّيًّا﴾
﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِرَحْمَنِ عَصِيًّا﴾
﴿يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمْسِكَ عَذَابًا مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًا﴾
﴿قَالَ أَرَاغُبُ أَنْتَ عَنِ الْهَتِيِّ يَا إِبْرَاهِيمُ؟! لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأُرْجُمَنَكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًا﴾
﴿قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَاسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾

(سورة مریم: ٤١-٤٧)

قال الإمام الصادق

عليه السلام:

تَعَلَّمُوا

المضاف إليه

الصفة

«لا» التافية
للجنس

أفعال
المقاربة

إعراب
الفعل المضارع

الجار و
المجرور

الله

كلام

فيها

الذى

المفعول فيه

الجملة
الاسمية

الجملة
الفعلية

الأفعال
الناصصة

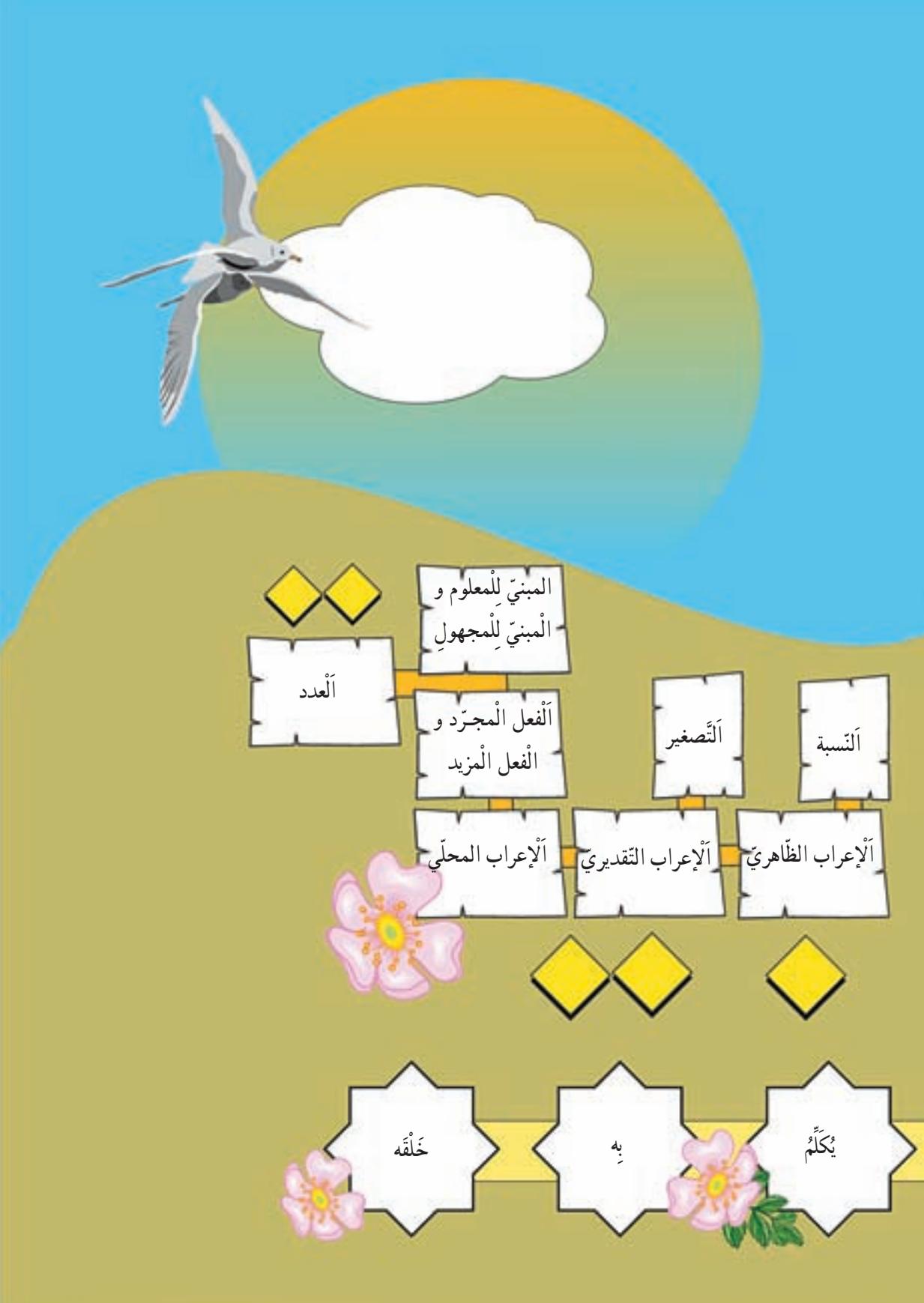
الحروف المشبهة
بال فعل

الجامد
والمشتقة

المعرفة
والنكرة

المعرب
والمبني

الممنوع من
الصرف

الْمُجَرَّدُ وَ الْمُزِيدُ

معمولًاً فعل ها در اولین صيغه‌ی ماضی خود، دارای سه حرف می‌باشند.

مانند: «كَتَبَ، عَرَفَ، خَدَمَ»

آیا همیشه چنین است؟ فعل های «كَاتَبَ، تَعَارَفَ، إِسْتَخَدَمَ» از چند حرف ساخته شده و حروف اصلی آنها کدام است؟

با این توضیحات می‌توان گفت که فعل ثالثی بر دو نوع است:

۱ ۲

حتماً می‌دانید یکی از راه‌های ساختن و تشخیص ابواب ثالثی مزید شناخت وزن آن هاست.

□ اکنون با پر کردن جاهای خالی، ابواب ثالثی مزید را مرور کنیم :

الفعل	الباب	الماضي	المضارع	الأمر	المصدر
حُسْنٌ	إِفْعَال
عَلِمٌ	تَفْعِيل	...	يُعَلِّمُ
دَفَعٌ	مُفَاعَلَة	دَافِعٌ	...
عَرَفٌ	تَفَاعُل	تَعَارُفٌ	...
نَزَلٌ	تَنَعُّل	نَزَلَ
جَمْعٌ	أَفْتَاعٌ	...	يَجْتَمِعُ
قَسْمٌ	أَفْعَال	...	يُقْسِمُ
عَفْرٌ	اسْتَفْعَال	إِسْتَغْفَارٌ

□ آیا می‌دانید هدف از ساختن فعل های مزید چیست؟

اکنون جای خالی را با ترجمه‌ی مناسب پر کنید :

حَضَرَ : حاضر شد ، أَحْضَرَ : ...

عَفَرَ : بخشید ، إِسْتَغْفَرَ : ...

آیا حروف اصلی «يُرَزِّلُ» را می‌شناسید؟

نام چنین فعل هایی چیست؟

همیشه اولین صیغه‌ی
ماضی را ملاک قرار دهد.

هرچه دایره‌ی واژگان وسیع‌تر،
توانایی در زبان افزون‌تر!

وزن‌های ثالثی مزید
سماعی است یا قیاسی؟

التمرين الأول

اقرأ و ...

قال الصادق عليه السلام:
أُطْلُبُوا الْعِلْمُ وَ تَرْزِّيْنُوا مَعَهُ بِالْحَلْمِ وَ الْوَقَارِ وَ تَوَاضَعُوا
لِمَنْ تَعْلَمُونَهُ الْعِلْمُ، وَ تَوَاضَعُوا لِمَنْ طَلَبَتُمْ مِنْهُ الْعِلْمَ.

الف) ترجمة النص.
ب) عِينِ الأفعال المديدة وادْكُر بابها.

التمرين الثاني

ضعِ الأفعال المناسبة:

الف) ﴿... فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفُعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

(أمرٌ للمخاطب من «ذكر» في باب تفعيل)

ب) ﴿فَأَفْرُؤُوا مَا... مِنَ الْقُرْآنِ﴾

(ماضٍ للغائب من «يسر» في باب تفعيل)

التمرين الثالث

أكتب مصادر الأفعال المديدة:

الإحسانُ يَسْتَبِدُّ بِالْإِنْسَانِ.

...

شَأْوِرْ قَبْلَ أَنْ تَعْزِمْ .

...

إِنْتَهِرُوا فُرْصَ الْخَيْرِ.

...

الْجَامِدُ وَ الْمُشْتَقُ

○ به این کلمات توجه کنید «عالِم، مَعْلُوم، عَلِيم، مَعْلَم، أَعْلَم، عَالَم»

— این کلمات از چه ماده‌ای استخراج شده‌اند؟

— آیا می‌دانید مشتقات در علم صرف بر چند نوع است؟

— مهم‌ترین معیار را برای شناخت مشتقات، چه می‌دانید؟

جدول زیر را با نوشتن معنای اسم‌های مشتق کامل کنید:

اسم الفاعل	اسم المفعول	اسم المكان والزمان	الصفة المشبهة	اسم المبالغة	اسم التفضيل	اسم الآلة
غافِر	مقبول	مَعْبُد	شَرِيف	غَفَار	أَعْظَم	مفتاح
...
مُصلِح	مُؤْسَل	مَغْرِب	أَخْضَر	صَبُور	كُبْرَى	مِطْرَقة
...

□ دو کلمه «أَعْظَمُ وَ أَخْضَر» هر دو بر وزن **أفعال** هستند.

— آیا معنای آن‌ها را می‌دانید؟

— کدام یک از این دو، اسم تفضیل و کدام یک صفت مشبهه است؟

○ برخی صفات و مشتقات با تای مدوره (ة) مؤنث می‌شوند. مانند: مؤمن ← مؤمنة

مؤنث	أَكْبَرٌ	أَبْيَضٌ
...

اما این مشتقات چگونه

مؤنث می‌شوند؟

○ خوب است بدانیم الف مقصوره (ا. ئ) و الف ممدوده (اء) در صورتی که پس از سه حرف اصلی قرار

گیرند، از علامات تأییث به شمار می‌آیند. مانند: عَظِيمٌ، حَمَراء.

— با «هذا» یا «هذه» عبارت‌ها را کامل کنید: ۱— ... ماء. ۲— ... صحراء.

— با «نجحت» یا «نجح» عبارت‌ها را کامل کنید:

۱— ... الفَتَّى فِي الْمَسَايِقَة. ۲— ... كُبَرَى فِي الْإِمْتَحَانِ.

یکی از توانایی‌های علم
صرف، ساختن کلمات
جدید با معانی تازه است.

وزن کلمات را فراموش
نکید!

توجه به معانی، در مشتقات
ضروری است.

با توجه به ترجمه‌ی عبارات، اسم مشتق مناسبی انتخاب کنید:

۱- **العذرُ عندِ كِرامِ النَّاسِ...**

عذر نزد مردم بخشنده پذیرفته شده است.

فُبْح

قَبْح

أَقْبَحْ

أَقْبُلْ

مَقْبُولْ

قَابِلْ

۲- **الْحُلْقُ ... مِنَ الْكِبْرِ.**

هیج خوئی زشت تراز خودپسندی نیست.

مِفْتَاح

فَاتِح

مَفْتُوحْ

مُصْلِحْ

أَصْلَحْ

إِصْلَاحْ

۳- **الْعُقْلُ ... كُلُّ أَمْرٍ.**

خرد، اصلاح کننده هر امری است.

قَبْح

فُبْح

أَقْبَحْ

بَالِغْ

بَلِغْ

أَبْلَغْ

۴- **فَتَعَلَّمُوا، فَالْعِلْمُ ... الْعُلَىٰ.**

علم بیاموزید! چون علم کلید مجد و بزرگی است.

عيّن الخطأ:

۱- المؤمن عند البلايا...

صَبَارٌ

صَابِرَةٌ

صَابِرٌ

صَبَورٌ

۲- نا التَّقْرُبُ إِلَيَّ اللَّهِ.

قَاصِدٌ

مَقْصُودٌ

مَقْصِدٌ

قَصْدٌ

۳- اعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ

غَفَارٌ

غَفُورٌ

مَغْفُورٌ

غَافِرٌ

الْمَعْرِفَةُ وَ النَّكْرَةُ

اسم معرفه اسمی است که برای شنونده باشد.

در جدول زیر نوع اسم های معرفه را بنویسید :

<u>باب المدرسة</u>	الذی	هذا	هو	المدرسة	محمد
<u>كتابك</u>	الّتی	تكلک	أنتم	العلم	مکة
<u>قلمي</u>	مَنْ	أولئك	هُنَّ	الكتاب	فاطمة
...

آیا می توانید در عبارت های زیر نوع ضمیر و نقش آن را معین کنید؟

﴿أَنْتُمُ الْفَقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾ ﴿إِيَّاكُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ﴿إِذْكُرُوا نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾

□ اکنون به عبارات زیر توجه کنید :

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ ﴿جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً﴾ ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾

– ضمیر «کُم» در سه آیه‌ی شریفه، به چه کلماتی متصل شده است؟

– آیا می توانید نقش آن را در هر موقعیت بیان کنید؟

– چه نامی را برای این ضمایر مناسب می دانید؟

□ اکنون دو عبارت « جاءَ الَّذِي » و « جاءَ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ » را با هم مقایسه کنید. معنای کدام یک کامل نیست؟

آیا احساس نمی شود کلماتی مانند «الذی» به جمله یا شبه جمله‌ای برای رفع ابهام نیاز دارند؟!

□ به اسم هایی مانند «الذی»... و به عبارت بعد از آن ... می گویند.

«مَنْ» در این عبارت ها چه کلمه‌ای است؟

چرا در حالت های مختلف یکسان به کار رفته است؟

آیا کلمه‌ای دیگر، مانند «مَنْ» می شناسید؟

□ کدام توضیح برای اسم نکره صحیح است؟

□ ۱- اسمی است که تنوین داشته باشد؛ مانند : رجل ، محمد و ...

۲- اسمی است که جزء موارد شش گانه‌ی معارف نباشد، خواه تنوین

داشته باشد یا نداشته باشد؛ مانند : رجل ، مَنْ استفهماتیه و ...

□ در میان اسم های معرفه، اسم موصول، اسم اشاره و ضمیر از اسم های ... هستند.

التعريف الأول

غير العبارة حسب المبدأ:

أنت تأمر صديقك بالإحسان.

..... أنتم

..... نحن

التعريف الثاني

عَيْنِ الْحَطَا فِي الإِجَابَاتِ :

١- «شما خداوند را به خاطر هدايشن شکر می کنید».

أَتُمْ شَسْكُرُونَ اللَّهَ عَلَى هِدَايَتِهِ ۝

أَتَمَا شَسْكَرَانَ اللَّهَ عَلَى هِدَايَتِهِ ۝

نَحْنُ نَشْكُرُ اللَّهَ عَلَى هِدَايَتِنَا ۝

٢- إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ يَقُولُ الْحَقَّ .

الذى ۝

ما ۝

من ۝

٣- الْمُعَلِّمُ يَجْهَدُ فِي تَرْبِيةِ التَّلَمِيذَاتِ .

ذلك ۝

هؤلاء ۝

أولئك ۝

التعريف الثالث

إِنَّمَا لِلْفَرَاغَ بِ«صَلَةٍ» مُنَاسِبةٌ :

«أَمْنُوا، رَفَضُ الْبَاطِلَ، فِي السَّمَاوَاتِ»

١- الْعَاقِلُ مَنْ ٢- (لِلَّهِ مَا) ٣- (إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الظَّالِمِينَ)

أنواع علامات الإعراب (الظاهري، التقديرى، المحتوى)

می دانیم نقش کلمات در جمله، بر اعراب آن کلمه تأثیر می گذارد.
— اما آیا این اثر همیشه مشهود است؟

با توجه به عبارت زیر به سؤالات پاسخ دهید :

«أَرْسَلَ اللَّهُ الْأَنْبِيَاءَ لِهَدَايَةِ النَّاسِ»

— کلمات مشخص شده چه نقشی دارند؟

— آیا این کلمات، متناسب با نقش خود، علامت اعراب را پذیرفته اند؟
— نام چنین اعرابی چیست؟

کلمه‌ی «المؤمن» را در عبارت‌های زیر، متناسب با موقعیت، به صورت مشتّت، جمع مذکّر و جمع مؤنّث به کار ببرید :

بَشَّرَ اللَّهُ الْمُؤْمِنَ بِالْجَنَّةِ.	فرد
بَشَّرَ اللَّهُ ... بالْجَنَّةِ.	مشتّت
بَشَّرَ اللَّهُ ... بالْجَنَّةِ.	جمع مذکّر
بَشَّرَ اللَّهُ ... بالْجَنَّةِ.	جمع مؤنّث

— علامت اعراب کلمه «المؤمن» در این جملات چگونه ظاهر شده است؟ اصلی ۵ فرعی ۰

— آیا کلمات دیگری می‌شناسید که علامت اعراب آن فرعی باشد؟

به کلمه‌ی «الدنيا» در عبارت‌های زیر توجه نموده و به سؤالات پاسخ دهید :

کلمه‌ی «الدنيا» در هر عبارت چه نقشی دارد؟
چرا آخر کلمه‌ی «الدنيا» در نقش‌های مختلف تغییر نکرده است؟

الدّنيا مزرعةُ الآخرةِ.
 لا تجعلِ الدّنيا أكبرَ همّتكَ.
 إعملوا في الدّنيا عملاً صالحًا.

هر یک از اسم‌های مبني، در چه محلی واقع شده‌اند؟ پاسخ مناسب هر یک را معین کنید :

خبر - مرفوع محلّاً	﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ﴾
فاعل - مرفوع محلّاً	﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا﴾
مفعول به - منصوب محلّاً	﴿الْعَاقِلُ مَنْ وَعَظَنَهُ التَّجَارِبُ﴾

التمرين الأول

أكمل الفراغ:

(الحسنات / الحسنات)

١- إِنَّ..... يُذْهِنَ السَّيِّئَاتِ

(يَوْمَانِ / يَوْمِينِ)

٢- الدَّهْرُ..... يوْمٌ لَكَ وَ يوْمٌ عَلَيْكَ.

التمرين الثاني

اقرأ الآية ثم عين المطلوب منك:

التمرين الثالث

عين الأعراَب التقديرية في الكلمات التالية:

١- من طلب الْعُلَى سَهْرَ اللَّيَالِيِّ.

٢- وَ إِلَيْكَ يَا رَبَّ نَصَبْتُ وَ جَهَيْ.

الْعُلَى / اللَّيَالِيِّ / وَجَهَيْ

الْعُلَى / وَجَهَيْ

الْعُلَى

التمرين الرابع

عين الترجمة الصحيحة:

وَ بَشِّرِ المؤمنين بِأَنَّ لَهُم مِنَ اللهِ فَضْلًا كَبِيرًا

مؤمنان بشارت دادند که از جانب خدا برای آنها فضلی بزرگ است.
مؤمنان را بشارت ده که از جانب خدا برای آنها فضلی بزرگ است.

أنواع الجملة

می دانیم که جمله در زبان عربی بر دو نوع است.

اما فرق میان جمله‌ی فعلیه و اسمیه در چیست و چگونه می‌توان آن‌ها را تشخیص داد؟

الفاعل

- فعل در زبان عربی همیشه ... می‌آید.
- بعد از فعل قبل از فعل
- مرفوع منصوب مجرور
- اکنون فاعل و نوع آن را در عبارات زیر مشخص کنید:

الجملة	اسم ظاهر	ضمير بارز	ضمير مستتر
﴿تعاونوا على البر والتقوى﴾			
﴿أحسِنْ إِلَى وَالْدِيْكَ﴾			
﴿يَنَوَّكُلُ الْمُؤْمِنُ عَلَى اللَّهِ﴾			

المفعول به

- فعل در چه صورت به مفعول به نیاز دارد؟ چگونه می‌توان فعل‌های متعدّی را شناخت؟
- به این دو آیه‌ی کریمه توجه کنید: **﴿قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ﴾** و **﴿جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ﴾**
- فعل « جاء » در کدام آیه لازم و در کدام آیه متعدّی به کار رفته است؟

آری، حدس شما درست است. فعل « جاء » یک فعل « دووجه‌ی » است.

آیا در زبان فارسی نیز فعلی دووجه‌ی می‌شناسید؟

پس از ترجمه‌ی آیات کریمه‌ی زیر، مفعول به و اعراب آن را تعیین نمایید:

﴿إِنَّنَّا لَنَا إِلَيْكُمْ نُورٌ مُبِينٌ﴾ ﴿إِنَّكَ نَعْبُدُ﴾ ﴿أَنَّرَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا﴾

المبتدأ

- جمله‌ی اسمیه، جمله‌ای است که با... آغاز می‌شود.
- آیا می‌توانید در عبارت « وَعْدُ اللَّهِ حَقٌّ » ارکان جمله‌ی اسمیه را معین کنید؟

الخبر

- هدف از آوردن خبر چیست؟
- چگونه می‌توان خبر را در جمله تشخیص داد؟
- در عبارت «الظَّالِمُ جَالِسٌ» و «الظَّالِمَانِ جَالِسٌ» چه خطابی در خبر وجود دارد؟
- در عبارت «فِي الْقُرْآنِ شِفَاءٌ» خبر کدام است و از چه نوعی است؟

التمرين الأول

نوع الخبر

أكمل الفراغ ثم عِنْ نوع الخبر: (أَنْتَ / اللَّهُ / الْصَّبْرُ)

- ١- ﴿وَ... يَحْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾
- ٢- ﴿... وَلَيْسَا، فَاعْفُرُلَا وَارْحَمْنَا﴾
- ٣- ... مِنَ الرَّحْمَانِ وَالْعَجْلَةِ مِنَ الشَّيْطَانِ.

التمرين الثاني

كيف تصبح العبارة التالية إذا قَدَّمنا فُعلَّها؟

«المؤمنون يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ وَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ»

- ١- يَسْمَعُونَ الْمُؤْمِنُونَ الْقَوْلَ وَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ○
- ٢- يَسْمَعُ الْمُؤْمِنُونَ الْقَوْلَ وَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ○
- ٣- يَسْمَعُ الْمُؤْمِنُونَ الْقَوْلَ وَيَتَّبِعُ أَحْسَنَهُ ○

التمرين الثالث

شكل ما أشير إليه بخط:

جَزَى اللَّهُ السَّدَائِدُ كُلَّ خَيْرٍ
في ازديادِ الْعِلْمِ ارْغَامُ الْعَدَى
عَرَفْتُ بِهَا صَدِيقِي مِنْ عَدُوِّي
وَجَمَالُ الْعِلْمِ اصْلَاحُ الْعَمَلِ

التمرين الرابع

أكمل الفراغ بالخبر المناسب ثم عِنْ نوعه:

يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
تحتَ أَقْدَامِ الْأَمْهَاتِ
عِمودُ الدِّينِ

نوع الخبر	الخبر	المبدأ
		الصلةُ
		المؤمنونَ
		الجنةُ